

Sagen er nu lagt frem for Rigsdagen, den tilhører Offentligheden og bliver ikke ført igennem i Huj og Hast uden Udvalg, og Vejen til Rigsdagen er kendt, baade af Organisationerne og af private, saa hvis der er Misnøje indenfor Landbrugsorganisationerne, altsaa Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, er der ikke Tvivl om, at man skal finde Vej herind baade til det eventuelle Udvalg og Landbrugsministeren. Naar der derimod spørges, om jeg kender noget til Statskonsulent Harald Fabers Stilling, er det givet, at hans Stilling kender jeg. Statskonsulenten er enig i, at der ikke er noget til Hinder for at ophæve Forbudet med Hensyn til Farvning af Margarine.

Det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, mente, at jeg til Glæde for ham eller dem, der er enige med ham i dette Punkt, nu burde fremføre saa gode og stærke Grunde, at Farveforbudsvennerne maatte blive overbeviste. Jeg er ikke sikker paa, at det er min Pligt, saa lidt som det er det ærede Medlems, der er enig med mig i Princippet. Jeg skulde snarere tro, at de, som holder paa Farveforbudet, skulde bevise, at den bestaaende Ordning er nødvendig. Da vi i sin Tid fik Margarineloven, var det under en vis politisk Situation, den var Frugten af en politisk Kampagne, som prægede Loven. Det var et Afsnit af vor indre politiske Historie, som maaske en Gang vil blive skrevet med Overskriften: Den Gang visse Radikale gik sammen med visse Konservative om at lave Fællespolitik for store og smaa Bønder, og den Omstændighed, at de politiske Bølger den Gang gik saa højt, har sikkert bevirket, at man senere har ømmet sig ved at røre altfor meget ved det Kompromis, som til syvende og sidst, da Bølgerne lagde sig, blev Resultatet. Jeg har ment, at man var naaet saa langt fra den Tids politiske Begivenheder vedrørende Smør og Margarine, at man ganske roligt kunde gaa i Gang med lidenskabsløst at drøfte, hvorvidt det gik an at give Margarine fri i Henseende til Farvning. Jeg har fundet det saa meget mere rimeligt, som man i andre Lande i Europa ikke er bange for at give Farvefrihed. Bortset fra Rusland og Belgien er der, saa vidt mig bekendt, ikke noget andet Land i Europa, der har Farveforbud, og det turde dog have nogen Betydning, naar jeg i denne Forbindelse nævner Sverige, som ligger saa tæt ved Siden af os, og som i nogen Maade er vor Konkurrent i England. Man har nævnt Holland med et vist Skuldertræk. Jeg skal ikke sige noget om den Sag, selv-

følgelig. Man taler ikke uvenligt om en venligssindet Magt og venligssindede Staters Befolkning. Efter de Oplysninger, jeg har faaet — Sagen skal blive nærmere konstatet under de kommende Forhandlinger —, har som sagt kun Rusland og Belgien Farveforbudsbestemmelser. I England, hvormed vor store Samhandel med Smør finder Sted, er der ikke noget Farveforbud angaaende Margarine, og der fabrikeres Margarine baade af engelske og af dansk-engelske Firmaer.

Jeg tror altsaa, at det er de Herrers Pligt og naturlige Opgave at paavise, at Farveforbudets Ophævelse er farlig i nogen som helst Henseende, farlig for vor Samhandel med England og farlig i Henseende til Snyderi og Bedrageri i Handelen herhjemme. At man i sin Tid, da Margarine var et nyt og hidtil ukendt Produkt, som i vide, betydende Kredse blev mødt med Antipati, traf strenge Forholdsregler, og at man endnu opretholder saadanne Forholdsregler, der gør det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at anbringe Margarine paa Smørrets Plads i Handelen, var og er saare naturligt og rigtigt; men at opretholde Farveforbudet, der dog til syvende og sidst ikke kan hindre Fortalskninger, er ikke nødvendigt. Det er en given Sag, at dermed har man ingen Garanti. Hvis man med Henblik paa Forholdet udadtil tænker sig, at et Mejeri — det er praktisk talt utænkeligt, der er ikke og vil sikkert aldrig her i Landet blive gjort Forsøg paa at forfalske Smør — bestemte til Eksport — med Margarine, men hvis man tænker sig, at et Mejeri vilde gøre det, er der ikke noget Menneske, som tvivler om, at det særdeles vel kunde lade sig gøre, selv om Margarine fra Margarinefabrikantens Haand var hvid som Sne; der er for saa vidt intet til Hinder for, at et Mejeri kan blande saadan Margarine i Smørret og ved Tilsætning af Smørfarve faa et Produkt frem, som kan gives ud for Eksport-Smør. Hvad angaar Forholdene herhjemme i vor egen Samhandel, Detailhandelen, skulde jeg mene, at naar vi opretholder de Bestemmelser, der opretholdes og maa opretholdes: at Margarine kun maa forhandles under sit eget Navn og skal anbringes og udleveres i en bestemt Emballage, og at Margarine skal indeholde bestemte Røbestoffer, har man de fornødne Sikkerhedsforholdsregler; er der nogen, der vil forfalske, virkelig vil vove trods de ret strenge Straffebestemmelser at udgive Margarine for Smør, kan de gøre det trods alt, men de gør det ikke af den simple Grund, at det ikke betaler sig, at